

Posudek na bakalářskou práci Petry Pejchové „Přezkum Lisabonské smlouvy v SRN: základy suverenity ve Spolkové republice Německo“

Předložená bakalářská práce splňuje po formální stránce veškeré požadavky, které jsou kladeny na tento druh kvalifikační práce. Autorka řádně odkazuje na použité prameny, jakož i předložená práce obsahuje anotaci, resumé, seznam literatury, projekt bakalářské práce apod.

Po formální stránce:

V předložené práci jsem objevil několik málo gramatických či lexikálních nedostatků, které pro úplnost uvádím s tím, že tyto ve svém souhrnu nemají vliv na kvalitu předložené bakalářské práce.

V anotaci chybí čárka před slovem „v jakém“; chybí tečka na konci českého znění anotace; na s. 9 namísto „statuto quo“ použít „statu quo“; na s. 10 namísto „odst. 79“ správně patří „čl. 79“; na téže straně namísto „svou“ patří „dvou“; na s. 11 namísto „zaučených“ patří „zaručených“; po lexikální stránce je nesrozumitelná věta na s. 12 v druhém odstavci; na s. 13 namísto „Spojením“ patří „Spojení“; na téže straně zřejmě vypadlo slovo „ochrany“ ve slovním spojení „právní občan“; na řadě míst práce je používáno slovo „standart“ namísto správného „standard“ – viz s. 15, 39; na s. 17 v první větě chybí spojka „že“; na s. 18 namísto slova „panuje“ použít sousloví „je obsažena“; v poznámce pod čarou č. 59 namísto „Úřední“ patří „Úřední“; na s. 26 namísto „dvojitě“ používat slovo „dvojité“; na s. 27 namísto slova „obraných“ použít slovo „obranných“

Po obsahové stránce:

Nesouhlasím s tvrzením autorky na s. 14, že v SRN došlo k potlačení referenda jako jednoho z tradičních nástrojů přímé demokracie. V souvislosti s ústavním systémem SRN nelze hovořit o tom, že by absence nástrojů přímé demokracie jakkoliv oslabila pojetí německého ústavního systému, natož demokratického charakteru státu.

Stejně se domnívám, že je velmi odvážné tvrzení na s. 14, že Spolkový ústavní soud poměrně brzy recipoval strukturu komunitárního práva rozvinutou Evropským soudním dvorem; opak je pravdou, dlouhou dobu nebyl v SRN zřejmý vztah mezi ústavním a evropským právem, k vyjasňování tohoto vztahu začalo docházet až v 70. letech 20. století.

Sporné je autorčino konstatování na s. 19, že Parlamentární rada byla složena zejména ze zástupců vítězných mocností, byť autorka v tomto kontextu odkazuje na Müllerovy Dějiny Německa, tak mnohem vhodnější by byl odkaz Feldkampovu knihu „Der Parlamentarische Rat 1948-1949. Die Entstehung des Grundgesetzes.“, ve které by se autorka dočetla více podkladů pro své tvrzení.

Sporné je tvrzení autorky na s. 20, že koncept ústavní identity není novou doktrínou Spolkového ústavního soudu, a to s poukazem na to, že na ústavní identitu se odvolávala Smlouva o Ústavě pro Evropu. Tato souvislost není správná, neboť doktrína ústavní identity byla Spolkovým ústavním soudem prosazována po celé poválečné období a její vliv se právě promítl do Smlouvy o Ústavě pro Evropu.

Na s. 37 nahoře může působit jako matoucí konstatování o iniciativě Romana Herzoga „Zastavte Spolkový ústavní soud“, navozuje to dojem, že Roman Herzog stojí na proevropské

straně, ovšem opak je pravdou; Roman Herzog je dlouholetým kritikem rozhodovací praxe Evropského soudního dvora.

Hodnocení:

Autorka si vybrala velmi náročné téma pro zpracování bakalářské práce, neboť problematika suverenity je složitá a názory na její vnímání se v poválečném období velmi různí. V tomto kontextu je pohled německé doktríny a zejména Spolkového ústavního soudu tradicionalistický. Jsem přesvědčen o tom, že autorka se velmi dobře zhostila i otázek souvisejících s problémem přezkumu evropského práva Spolkovým ústavním soudem, jakož i toho, že velmi jednoduše a pregnantně vysvětlila koncept „ultra vires“ právních aktů. Jako velmi přínosnou hodnotím analýzu reakcí na Lisabonský nálezn Spolkového ústavního soudu

Pro účely ústní obhajoby doporučuji se vyjádřit:

- a) k výhradám uvedeným v posudku v části „Po obsahové stránce“;
- b) k otázce Maastrichtského nálezu a mantinelům, které tento nálezn nastavil pro účast Spolkové republiky Německo v Evropské měnové unii (závěrečná část nálezu), což se stalo velmi aktuální zejména v souvislosti s finanční pomocí v Řecku

Závěr:

Bakalářskou práci Petry Pejchové „Přezkum Lisabonské smlouvy v SRN: základy suverenity ve Spolkové republice Německo“ hodnotím jako **výbornou**.

V Praze dne 1. června 2010

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., v.r.